

אֶתְמַר תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בְּהֶמָּה וְרֶמֶשׁ.

תקונא שית וארבעין

בְּרֵאשִׁית בָּרָא שֵׁית, וְאֵינּוֹן שֵׁית גְּדָפִין דְּחַיָּה,
 דְּאֶתְמַר בָּהּ (שם כ) וְעוֹף וְעוֹפָף עַל
 הָאָרֶץ עַל פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמַיִם, אֵינּוֹן שֵׁית סְפִירָן
 דְּכָלִּיל הָאֵי עוֹף דְּאֵיחוּ עֲמוּדָא דְּאֶמְצְעִיתָא, אֵית
 מָאן דְּיָרִית רוּחָא דְּקוּדְשָׁא בְּאַרְחַ אֲצִילוֹת מִהָאֵי
 עוֹף, וְאֵית מָאן דְּיָרִית רוּחָא מִתְּהוּא עוֹף דְּאֵיחוּ
 נֶעֱר, שְׁמִיָּה בְּשֵׁם רַבִּיָּה, וְאֵית מָאן דְּיָרִית רוּחָא
 מִלְּתַתָּא דְּאַרְעָא, בְּמָה דְּאָמַר קְהֵלֶת (קהלת ג כא) מִי
 יוֹדַע רוּחַ בְּנֵי הָאָדָם הָעֹלָה הִיא לְמַעְלָה, וְרוּחַ
 הַבְּהֵמָה הַיֹּרֶדֶת הִיא לְמַטָּה לָאָרֶץ.

תקונא שבע וארבעין

בְּרֵאשִׁית בָּרָא שֵׁית, וְדָא יוֹמָא שְׁתִּיתָאָה,

לשון הקודש

בְּדֶרֶךְ אֲצִילוֹת מִן הָעוֹף הָזֶה, וְיֵשׁ מִי
 שְׂיֹרֶשׁ רוּחַ מֵאוֹתוֹ הָעוֹף שֶׁהוּא נֶעֱר,
 שְׂשֻׁמוֹ בְּשֵׁם רַבּוֹ, וְיֵשׁ מִי שְׂיֹרֶשׁ רוּחַ
 מִלְּמַטָּה שֶׁל הָאָרֶץ, בְּמֹו שְׂאֵמַר קְהֵלֶת מִי
 יוֹדַע רוּחַ בְּנֵי הָאָדָם הָעֹלָה הִיא לְמַעְלָה,
 וְרוּחַ הַבְּהֵמָה הַיֹּרֶדֶת הִיא לְמַטָּה לָאָרֶץ.

תקון שבעה וארבעים

בְּרֵאשִׁית, בָּרָא שֵׁית, וְזֶה הַיּוֹם הַשְּׁשִׁי,

נֶאֱמַר תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ
 בְּהֶמָּה וְרֶמֶשׁ.

תקון ששה וארבעים

בְּרֵאשִׁית, בָּרָא שֵׁית, וְהֵן שֵׁשׁ הַבְּנָפִים
 שֶׁל חַיָּה, שְׁנֵאֱמַר בָּהּ וְעוֹף וְעוֹפָף עַל
 הָאָרֶץ עַל פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמַיִם, הֵן שֵׁשׁ
 סְפִירוֹת שְׂכּוּלָל הָעוֹף הָזֶה, שֶׁהוּא הָעֲמוּד
 הָאֶמְצְעִי, יֵשׁ מִי שְׂיֹרֶשׁ רוּחַ הַקֹּדֶשׁ

דַּאֲתִמַּר בִּיה (בראשית א לא) וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם
הַשְּׁשִׁי, הָכָא תַּלְתַּת אוֹמְנִין תְּנִינִין, אוֹמְן חַד אַפִּיק
נְהוּרִין בְּיוֹמָא רַבִּיעָא, דִּהּוּ תְּלִין בְּיוֹמָא קַדְמָא
דַּאֲתִמַּר בִּיה אֹר, אוֹמְנָא תְּנִינָא אַפִּיק רִיחָא
מִמֵּיא, הָדָא הוּא דְּכְתִיב (שם כ) יִשְׂרְצוּ הַמַּיִם, וְדָא
הָזֶה תְּלִיא בְּיוֹמָא תְּנִינָא, דַּאֲתִמַּר בִּיה מַיִם, הָדָא
הוּא דְּכְתִיב (שם ו) יְהִי רִקִּיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם, הָכָא מֵיא
וְהָכָא מֵיא, אוֹמְנָא תְּלִיתָא (אַפִּיק עֲשָׂבִין וְזִרְעִין) לְקַבֵּל
יוֹמָא תְּלִיתָא, דַּאֲתִמַּר בִּיה (שם יא) תִּדְשָׂא הָאָרֶץ
דְּשָׂא עֲשָׂב מִזְרִיעַ זֶרַע לְמִינְהוּ, וְאִתְמַר בְּיוֹמָא
שְׁתִּיתָא (שם כח) פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת הָאָרֶץ, מַאי
וּמְלֵאוּ אֶת הָאָרֶץ אֵלָא הֵחִיא דִּהּוֹת יַבְשָׁה בְּיוֹמָא
תְּלִיתָא, אִתְמַר הָכָא וּמְלֵאוּ אֶת הָאָרֶץ, הָדָא הוּא
דְּכְתִיב (ישעיהו ו ג) מְלֵא כָּל הָאָרֶץ (דף פג ע"ב) כְּבוֹדוֹ, וְדָא
כְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד, קְדוּשׁ קְדוּשׁ

לשון הקודש

הָאֲמֵן הַשְּׁלִישִׁי (הוציא עשבים וזרעים) כְּנֻד הַיּוֹם
הַשְּׁלִישִׁי, שְׁנַאֲמַר בּוּ תִדְשָׂא הָאָרֶץ דְּשָׂא
עֲשָׂב מִזְרִיעַ זֶרַע לְמִינְהוּ, וְנַאֲמַר בְּיוֹם
הַשְּׁשִׁי פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת הָאָרֶץ. מַה זֶה
וּמְלֵאוּ אֶת הָאָרֶץ? אֵלָא אוֹתָהּ שְׁתִּיתָה
יַבְשָׁה בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי, נַאֲמַר כָּאן וּמְלֵאוּ
אֶת הָאָרֶץ, זֶהוּ שְׁכָתוֹב מְלֵא כָּל הָאָרֶץ
כְּבוֹדוֹ, זֶהוּ כְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ

שְׁנַאֲמַר בּוּ וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם
הַשְּׁשִׁי, כָּאן שְׁלֹשָׁה אֲמֵנִים שְׁנִיִּים. אֲמֵן
אַחַד הוֹצִיא מְאוֹרוֹת בְּיוֹם הַרְבִּיעִי, שְׁהִיוּ
תְּלוּיִים בְּיוֹם הָרֵאשׁוֹן שְׁנַאֲמַר בּוּ אֹר,
הָאֲמֵן הַשְּׁנִי הוֹצִיא אֶת שַׁרְץ הַמַּיִם, זֶהוּ
שְׁכָתוֹב יִשְׂרְצוּ הַמַּיִם, וְזֶה הָיָה תְּלוּי בְּיוֹם
הַשְּׁנִי שְׁנַאֲמַר בּוּ מַיִם, זֶהוּ שְׁכָתוֹב יְהִי
רִקִּיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם. כָּאן מַיִם וְכָאן מַיִם.

קדוש יהו"ה צבאו"ת (ישעיהו ו ג), לִקְבֹּל יָקוֹו הַמִּים
 מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מָקוֹם אֶחָד (בראשית א ט) וְתִרְאֶה
 הַיְבִשָּׁה, לִקְבֹּל מֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. בְּיוֹמָא
 שְׁתִּיתָאָה אֶתְקֵנו שִׁית דְּרָגִין דְּכַרְסִיָּא, וּבִיה אֶתְבְּרִי
 אָדָם בְּצִלְמוֹ, דְּאִיהוּ מוֹכֵן לְשֹׁכֵת עַל הַכֶּסֶּא, הָדָא
 הוּא דְכְּתִיב (שם כז) וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם
 בְּצִלְמוֹ, וְהָכָא תִּרִין פְּקוּדִין, חַד נַעֲשֶׂה אָדָם
 בְּצִלְמֵנוּ בְּדְמוּתֵנוּ (שם כו), וְתִנְיָנָא וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת
 הָאָדָם בְּצִלְמוֹ.

נַעֲשֶׂה אָדָם, דָּא פְּקוּדָא לְמַגְזֵר יָת גִּיּוֹרָא, לְמַהּוֹי
 בְּצִלְמֵנוּ בְּגִזְרוֹ דְּעֶרְלָה, בְּדְמוּתֵנוּ בְּפִרְיָעָה,
 וְאִם נָטִיר אוֹת בְּרִית בְּתִרְוִיָּהוּ אִיהוּ בְּצִלְמֵנוּ
 בְּדְמוּתֵנוּ וְאִם לֹא לֹא, וְאִי מְקַיִם זְכוּר וְשֹׁמֹר
 בְּשִׁבְתָּ אִיהוּ בְּצִלְמֵנוּ בְּדְמוּתֵנוּ וְאִם לֹא לֹא, וְלֹא
 אִית לִיה חוּלְקָא בְּזִרְעָא דִּישְׂרָאֵל, וְאִם מִיַּחַד

לשון הקודש

אחת - נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצִלְמֵנוּ בְּדְמוּתֵנוּ,
 והשנייה - וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם
 בְּצִלְמוֹ.

נַעֲשֶׂה אָדָם, זוּ מַצְוָה לְמוֹל אֶת הַגֵּר,
 לְהִיּוֹת בְּצִלְמֵנוּ בְּמִילַת הָעֶרְלָה, בְּדְמוּתֵנוּ
 בְּפִרְיָעָה, וְאִם שׁוֹמֵר אוֹת הַבְּרִית
 בְּשִׁנְיָהֶם, הוּא בְּצִלְמֵנוּ בְּדְמוּתֵנוּ, וְאִם לֹא
 - לֹא. וְאִם מְקַיִם זְכוּר וְשֹׁמֹר בְּשִׁבְתָּ,

לְעוֹלָם וָעֶד. קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוֹ"ה
 צָבָאוּ"ת כְּנֶגֶד יָקוֹו הַמִּים מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם
 אֶל מָקוֹם אֶחָד וְתִרְאֶה הַיְבִשָּׁה, כְּנֶגֶד
 מֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. בְּיוֹם הַשְּׁשִׁי
 הִתְתַּקְּנוּ שֵׁשׁ הַדְּרָגוֹת שֶׁל הַכֶּסֶּא, וּבו
 נִבְרָא אָדָם בְּצִלְמוֹ, שֶׁהוּא מוֹכֵן לְשֹׁכֵת
 עַל הַכֶּסֶּא. זֶהוּ שְׁכָנוֹב וַיִּבְרָא אֱלֹהִים
 אֶת הָאָדָם בְּצִלְמוֹ, וְכֹאן שְׁתֵּי מַצְוֹת,

לְקוֹדֶשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא תִּרְיִן זְמַנִּין בְּכָל יוֹמָא בְּקִרְיַת
 שְׁמַע בִּימָמָא וּבִלְיָלְיָא אִיהוּ בְּצִלְמֵנוּ בְּדְמוּתֵנוּ וְאִם
 לֹא לֹא, וְאִם הוּא מְנַח תְּפִלִּין דִּידָּהּ וְתְּפִלִּין דִּירִשָׁא
 בְּכָל יוֹמָא דְּאֵינוֹן לְקַבֵּל זְכוֹר וְשְׁמוֹר אִיהוּ בְּצִלְמֵנוּ
 בְּדְמוּתֵנוּ וְאִם לֹא לֹא, וְאִי אִיהוּ מְקַיִים יְבוּם
 וְחִלְצָה אִיהוּ בְּצִלְמֵנוּ בְּדְמוּתֵנוּ וְאִי לֹא לֹא, וְכָל
 בְּרַחֲמֵי וְדַחֲלֵי דְּקוֹדֶשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא.

וְעוֹד נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצִלְמֵנוּ בְּדְמוּתֵנוּ, לְמָאן אָמַר
 דָּא (לְעִילָא), לְאֵינוֹן מְלָאכְיָא דְּמִבְּרִין
 וּמִקְדָּשִׁין לְקוֹדֶשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא לְעִילָא בְּכָל יוֹמָא
 בְּבְרוּךְ וְקָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ, הָדָא הוּא
 דְּכְתִיב (ישעיה ו ג) וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר קָדוֹשׁ
 קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ, וּמִנָּלָן דְּמִבְּרִין לִיהּ, אֵלָּא כִּד
 שְׁאֵלִין אִיהּ מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ, אָמְרִין בְּרוּךְ

לשון הקודש

בְּדְמוּתֵנוּ, וְאִם לֹא – לֹא, וְהַכֵּל בְּאַהֲבָה
 וְיִרְאָה שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.
 וְעוֹד, נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצִלְמֵנוּ בְּדְמוּתֵנוּ,
 לְמִי אָמַר אֶת זֶה (לְמַעַלָּה)? לְאוֹתָם
 הַמְּלָאכִים שְׂמִבְּרָכִים וּמִקְדָּשִׁים אֶת
 הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמַעַלָּה בְּכָל יוֹם
 בְּבְרוּךְ וְקָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ. זֶהוּ שְׂפָתוֹב
 וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ.
 וּמִנָּן לָנוּ שְׂמִבְּרָכִים אוֹתוֹ? אֵלָּא

הוּא בְּצִלְמֵנוּ בְּדְמוּתֵנוּ, וְאִם לֹא – לֹא,
 וְאִין לוֹ חֵלֶק בְּזַרְעֵי יִשְׂרָאֵל, וְאִם מִיַּחַד
 אֶת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא פְּעָמִים בְּכָל יוֹם
 בְּקִרְיַת שְׁמַע בַּיּוֹם וּבִלְיָלָהּ, הוּא
 בְּצִלְמֵנוּ בְּדְמוּתֵנוּ, וְאִם לֹא – לֹא, וְאִם
 הוּא מְנַח תְּפִלִּין שֶׁל יָד וְתְּפִלִּין שֶׁל רֹאשׁ
 בְּכָל יוֹם, שֶׁהֵם כְּגֵד זְכוֹר וְשְׁמוֹר, הוּא
 בְּצִלְמֵנוּ בְּדְמוּתֵנוּ, וְאִם לֹא – לֹא, וְאִם
 הוּא מְקַיִם יְבוּם וְחִלְצָה הוּא בְּצִלְמֵנוּ

כבוד יהו"ה ממקומו (יחזקאל ג יב), ואנן לקבליהון
מקדשין ליה בקדוש קדוש קדוש, ומברכין ליה
ברוך כבוד יהו"ה ממקומו.

ואיננו אמרין על ישראל נעשה אדם בצלמנו
בדמותנו (בראשית א כו) בצלמנו ומקדשין
לקודשא בריך הוא כמה דאוקימנא, וקרא זה אל
זה ואמר קדוש קדוש קדוש, בדמותנו לעומתם
משבחים ואומרים ברוך כבוד יהו"ה ממקומו, ועוד
לעילא נעשה אדם, הכא אתכלילו כל ספירן,
דאיננו יו"ד ה"א וא"ו ה"א דאיננו עשר, וסלקין
לחושבן אדם, ואמרו בגין ישראל לתתא נעשה
אדם בצלמנו בדמותנו, וירדו בדגת הים (שם) אלין
תלמידי חכמים דמתרבין בימא דאורייתא, דירתין
מתמן נפש חיה, ובעוף השמים אלין מארי דזכוון.

לשון הקודש

בדמותנו, לעמיתם משבחים ואומרים
ברוך כבוד יהו"ה ממקומו, ועוד למעלה
נעשה אדם, כאן נכללו כל הספירות,
שהן יו"ד ה"א וא"ו ה"א, שהן עשר,
ועולות לחשבון אדם, ואומרים בשביל
ישראל למטה, נעשה אדם בצלמנו
בדמותנו. וירדו בדגת הים – אלו
תלמידי חכמים שמתגדלים בים התורה,
שיושרים משם נפש חיה, ובעוף השמים

כששואלים איזה מקום כבודו להעריצו,
אומרים ברוך כבוד יהו"ה ממקומו, ואנו
בנגדם מקדשים אותו בקדוש קדוש
קדוש, ומברכים אותו ברוך כבוד יהו"ה
ממקומו.

והם אומרים על ישראל נעשה אדם
בצלמנו בדמותנו. בצלמנו, שמקדשים
את הקדוש ברוך הוא כמו שבארנו,
וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש,

דְּבִזְכוּתָהוֹן (דְּזִכּוּתָהוֹן) פְּרָחִין לְעִילָא וַיִּרְתִּין מִתַּמָּן
רוּחָא, דְּאִיהוּ עוֹף יְעוֹפֵף בְּגַדְפִין דְּפִקוּדִין דְּעֵשָׂה,
וּבְבִהְמָה אֲלִין עַמִּי הָאָרֶץ דְּאִתְּמַר בְּהוֹן (במדבר יד ט)
אַל תִּירָאוּ אֶת עַם הָאָרֶץ כִּי לַחֲמֵנוּ הֵם.

וְעוֹד נַעֲשֶׂה אָדָם, שְׂכִינְתָא תַתָּא נְטִילַת עֵצָה
מִקּוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּאִתְּמַר בֵּיה (ישעיה מד יג)
כְּתַפְאֶרֶת אָדָם לְשֹׁבֵת בֵּית, דְּעִמּוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא
וּשְׂכִינְתָא עֲלִיָּהוּ אִתְּמַר (בראשית ה ב) זָכָר וּנְקֵבָה
בְּרָאם, וְאִתְקַרְיָאוּ אָדָם, וּכְגִוּוֹנָא דִּילִיהּ אָמַר לְתַתָּא
בְּאָדָם וַחֲוָה, זָכָר וּנְקֵבָה בְּרָאם וַיִּקְרָא אֶת שְׁמֵם
אָדָם, וּבְמָה דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתִּיהּ אִתְקַרְיָ
אַחֵד, הָכִי קָרָא לֹון אַחֵד לְאָדָם וּלְאַתְתִּיהּ, הָדָא
הוּא דְּכְתִיב (ישעיה נא ב) כִּי אַחֵד קָרָאתִיו, דְּתַפְאֶרֶת
אִיהוּ א"ח בְּלִיל תַשַּׁע סְפִירָן, מַלְכוּת ד' עֲשִׁירִית

לשון הקודש

שְׁעַל הָעִמּוּד הָאִמְצָעִי וְהַשְׂכִּינָה נֶאֱמַר
זָכָר וּנְקֵבָה בְּרָאם, וְנִקְרָאוּ אָדָם, וּבְמֹתוֹ
אָמַר לְמַטָּה בְּאָדָם וַחֲוָה, זָכָר וּנְקֵבָה
בְּרָאם וַיִּקְרָא אֶת שְׁמֵם אָדָם, וּכְמוֹ
שֶׁהַקּוּדֵשׁ בְּרוּךְ הוּא וּשְׂכִינְתּוֹ נִקְרָא
אַחֵד, כִּךְ קָרָא לְאָדָם וּלְאַשְׁתּוֹ אַחֵד. וְהוּ
שְׂכִינְתּוֹ כִּי אַחֵד קָרָאתִיו, שְׂתַפְאֶרֶת הוּא
א"ח כּוֹלֵל תַשַּׁע סְפִירוֹת, הַמַּלְכוּת ד'
עֲשִׁירִית לוֹ, כְּלוּלָה מֵעֶשֶׂר שְׁהֵם יו"ד ה"א

— אֵלּוּ בְּעִלֵּי הַזְכוּתוֹת שְׂבִיבוּתָם (שְׂבִיבוּתָם)
פּוֹרְחִים לְמַעַלָּה וַיִּירָשִׁים מִשָּׁם רוּחַ,
שֶׁהוּא עוֹף יְעוֹפֵף בְּגַדְפִים שֶׁל מַצּוֹת
עֵשָׂה, וּבְבִהְמָה — אֵלּוּ עַמִּי הָאָרֶץ,
שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם אַל תִּירָאוּ אֶת עַם הָאָרֶץ כִּי
לַחֲמֵנוּ הֵם.

וְעוֹד נַעֲשֶׂה אָדָם, הַשְׂכִּינָה הַתַּתְּחוּנָה
נוֹטֶלֶת עֵצָה מִן הַקּוּדֵשׁ בְּרוּךְ הוּא,
שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ כְּתַפְאֶרֶת אָדָם לְשֹׁבֵת בֵּית,

ליה, כלילא מעשר דאינון יו"ד ה"א וא"ו ה"א,
 ואיהי ד' כלילא מארבע אתוון דאינון יהו"ה, קוצא
 דאת ד' מורה על עשר, וד' על ארבעה, דהכי
 רשות היחיד רחבו ארבעה וגבהו עשרה והא
 אוקמוה.

ויברא אלהי"ם את האדם בצלמו בצלם אלהי"ם
 ברא אותו (בראשית ה ב), הכא פקודא דתפלין,
 תא חזי כל מאן דאנח תפלין על רישיה ועל
 דרועיה, קלא סליק בבלי יומא לכל חיוון מרפבות,
 ואופנים ושרפים ומלאכים דממנן על צלותין, הבו
 יקר לדיוקנא דמלבא דאיהו מאן דאנח תפלין,
 דעליה אתמר (שם) ויברא אלהי"ם את האדם
 בצלמו בצלם אלהי"ם ברא אותו. (דף 9 ע"א) בצלמו
 בתפלין דרישא, בגוונא דתפלין דמארי עלמא,
 דאינון שכינתא עלאה תפלין על רישא

לשון הקודש

ועל זרועו, קול עולה בכל יום לכל
 החיות, מרפבות, ואופנים ושרפים
 ומלאכים שממנים על התפלות: תנו
 כבוד לדמות המלך, שהוא מי שמנח
 תפלין, שעליו נאמר ויברא אלהי"ם את
 האדם בצלמו בצלם אלהי"ם ברא אותו.
 בצלמו – בתפלין של ראש, כמו התפלין
 של רבון העולם, שהן השכינה העליונה,

וא"ו ה"א, והד' כלולה מארבע אותיות
 שהן יהו"ה. הקוץ של האות ד' מורה על
 עשר, וד' על ארבעה, שכל רשות היחיד
 – רחבו ארבעה וגבהו עשרה, והרי
 פרשוק.

ויברא אלהי"ם את האדם בצלמו בצלם
 אלהי"ם ברא אותו, כאן מצות תפלין. בא
 וראה, כל מי שמנח תפלין על ראשו

(דאיהו) דַּעְמוּדָא דַּאֲמַצְעִיתָא, דַּאִיהִי בְּלָלָא דְתַלְתָּ
 סְפִירָן קְדָמָאִין, וְעַמּוּדָא דַּאֲמַצְעִיתָא בְּלִיל שְׁיֵת
 סְפִירָן, וְאִימָא עֲלָאָה תַּפְלִין עַל רִישִׁיָּה, אִיהוּ
 תַּפְלִין דַּאֲנָח קוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא בְּכָל יוֹמָא, בְּצֵלָם
 אֱלֹהִים תַּפְלִין דִּידָא, דָּא שְׂבִינְתָּא תַּתָּאָה דַּאִיהִי
 קְשִׁירָא לִיה, וְעֲלָה אֲתַמָּר (בראשית מד ל) וְנִפְשׁוּ קְשׁוּרָה
 בְּנִפְשׁוּ, תְּרוּיָהוּ בִּיחודָא חֲדָא בְּקְשׁוּרָא חֲדָא, רְצוּעָה
 בְּרִיכָא בְּאַצְבָּעָא שְׂמָאלָא דָּא קְדוּשִׁין דִּילָהּ, דַּאִיהִי
 טַבַּעַת בְּרִיכָא בְּאַצְבָּעָא דִּילָהּ, וּבָהּ אִיהִי קְשִׁירָא
 עֲמִיָּה וְאִיהוּ עֲמָה, הָא קְדוּשָׁה.

בְּרָכָה בְּלָלָא דַּשְּׁבַע סְפִירָן, וְאִינוּן שְׁבַע בְּרָכָאן
 דְּחֲתָן, דַּאִינוּן ז' יוֹם הַשְּׁבִיעִי צְדִיק, עֲלִיָּה
 אֲתַמָּר (משלי י ו) וּבְרָכוֹת לְרֹאשׁ צְדִיק, דִּירִית מְאִימָא
 עֲלָאָה, וְאֵת י' עַל רִישִׁיָּה אִיהוּ חֲכָמָה י', בָּהּ

לשון הקודש

אַחֲרָה, הִרְצוּעָה בְּרוּכָה בְּאַצְבָּע שְׂמָאלָא, זָה
 הַקְדוּשִׁין שְׁלָהּ, שְׁהִיא הַטַּבַּעַת בְּרוּכָה
 בְּאַצְבָּע שְׁלָהּ, וּבָהּ הִיא קְשׁוּרָה עֲמוֹ וְהוּא
 עֲמָה, הִרִי קְדוּשָׁה.

בְּרָכָה, הַבְּלָל שֶׁל שְׁבַע סְפִירוֹת, וְהֵן
 שְׁבַע הַבְּרָכוֹת שֶׁל חֲתָן, שֶׁהֵן ז', יוֹם
 הַשְּׁבִיעִי צְדִיק, עָלָיו נֶאֱמַר וּבְרָכוֹת
 לְרֹאשׁ צְדִיק, שְׁיִוְרֵשׁ מִהֶאֱמָם הֶעֱלִינוּהָ,
 וְהָאוֹת י' עַל רֹאשׁוֹ הִיא חֲכָמָה י', בָּהּ

תַּפְלִין עַל הָרֹאשׁ (שְׁחֹא) הָעַמּוּד הָאֲמַצְעִי,
 שְׁהִיא הַבְּלָל שֶׁל שְׁלֹשׁ הַסְפִּירוֹת
 הָרֵאשׁוֹנוֹת, וְהָעַמּוּד הָאֲמַצְעִי בּוֹלָל שֵׁשׁ
 סְפִירוֹת, וְהֵאֱמָם הֶעֱלִינוּהָ תַּפְלִין עַל
 רֹאשׁוֹ, הוּא הַתַּפְלִין שְׂמִינִית הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא בְּכָל יוֹם. בְּצֵלָם אֱלֹהִים – תַּפְלִין
 שֶׁל יָד, זֶה הַשְּׂבִינְתָּא הַתַּתְּחוּנָה, שְׁהִיא
 קְשׁוּרָה לוֹ, וְעֲלֶיהָ נֶאֱמַר וְנִפְשׁוּ קְשׁוּרָה
 בְּנִפְשׁוֹ, שְׂנִיָּהֶם בִּיחוד אַחֲרָה, בְּקִשְׁר

אתעביר ז', שבע ברכאן דירית חתן וכלה, וכלילן
בצדיק יום השביעי, דביה מתיחדין חתן וכלה,
דאיהו יאהדונה"י, והא אוקמוהו כי כל בשמים
ובארץ (ד"ה א כט יא) ותרגום דאחיד בשמיא ובארעא,
ואיהו אות ברית, דלית יחודא לחתן וכלה פר מניה.

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם (בראשית ב א), ויכלו
בצדיק אתכלילן כל אברין וכל ספירן, כל
אברין דאינון פקודין דעשה, דביה אשר קדשנו
במצותיו וצונו למעבד כל פקודין, דאיהו כ"ל
כליל כלל ואיהו כלל ומניה תלוי כלל, עמודא
דאיהו סביל שמיא וארעא עליה, וביה אתעבירו
כלל ופרט וכלל, ובגין דא ויכלו כליל שמיא
וארעא, שמים אש ומים ודא שמאלא וימינא,
שמים עמודא דאמצעיתא כליל תרוייהו, הארץ

לשון הקודש

הספירות, כל האיברים שהם מצוות
עשה, שבו אשר קדשנו במצותיו וצונו
לעשות את כל המצוות, שכל כלל
הכל, והוא הכל, וממנו תלוי הכל,
העמוד שנושא שמים וארץ עליו, ובו
נעשו כלל ופרט וכלל, ומשום זה ויכלו,
כלל שמים וארץ, שמים אש ומים, וזה
שמאל וימין, שמים – העמוד האמצעי,
כלל את שניהם, הארץ – השכינה

נעשה ז', שבע ברכות שיושר חתן וכלה,
וכלולים בצדיק יום השביעי, שבו
מתיחדים חתן וכלה, שהוא יאהדונה"י,
והרי פרשוהו כי כל בשמים ובארץ,
ותרגום – שאחוז בשמים ובארץ, והוא
אות הברית, שאין יחוד לחתן וכלה חוץ
ממנו.

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם. ויכלו,
בצדיק נכללים כל האיברים וכל

שְׂכִינְתָּא תַּתָּא, וְכָל צְבָאָם נִצַּח וְהוּד דְּאִינוּן צְבָא
הַשָּׁמַיִם, בְּגִין דְּאִיהוּ כְּלִיל שִׁבְע סְפִירָן דְּעִשְׂבַּח דְּוּד
בְּהוּן לְקוּדְשָׁא בְּרִיד הוּא הָדָא הוּא, דְּכְתִיב (ד"ה א
כט יא) לָךְ יְהו"ה הַגְּדוּלָּה וְהַגְּבוּרָה וְגוֹמֵר, בְּגִין דָּא
אַתְקְרִי יוֹם הַשְּׁבִיעִי כְּלָל שִׁבְע, וְסֻלְקוֹן לְשִׁבְעִין
דְּחֻשְׁבּוֹן תִּיבִין דְּקֻדּוּשׁ וְיִכְלֹו.

וְיִכְלֹו אֱלֹהִי"ם בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי (בראשית ב ב), דָּא אִימָא
עֲלָאָה דְּאִיהִי אֱלֹהִי"ם בְּתַר דְּכְלִיל בִּיה
שִׁבְע סְפִירָן, אַתְקְרִיאוּ עַל שְׁמִיָּה כְּלָחוּ שְׁפָתוֹת
שִׁבְע שְׁפָתוֹת, לְבַתַּר כְּלִיל בִּיה תִּלַּת סְפִירָן עֲלָאִין
דְּכְלִיל בְּאִימָא עֲלָאָה, וְקָרָא לֹון שְׁבִיעִי שְׁבִיעִי
שְׁבִיעִי עַל שְׁמִיָּה, הָדָא הוּא דְּכְתִיב (שם) וְיִכְלֹו
אֱלֹהִי"ם בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי הָא חַד דְּכְלִיל בִּיה, וַיִּשְׁבּוּת
בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי דָּא תַנְיִנָּא, וַיְבָרֵךְ אֱלֹהִי"ם אֶת יוֹם
הַשְּׁבִיעִי הָא תִּלַּת לְאַתְּכַלְלָא בְּעֶשֶׂר סְפִירָן, דְּלִית

לשון הקודש

הַעֲלִינָה שְׁהִיא אֱלֹהִי"ם. אַחַר שְׁכַלֵּל בּו
שִׁבְע סְפִירוֹת, נִקְרְאוּ עַל שְׁמוֹ כָּל
הַשְּׁפָתוֹת שִׁבְע שְׁפָתוֹת, אַחַר כֵּךְ כּוֹלֵל
בּו שְׁלֹש סְפִירוֹת עֲלִיּוֹנוֹת שְׁכָלוֹת בָּאִם
הַעֲלִינָה, וְקוֹרָא לָהֶם שְׁבִיעִי שְׁבִיעִי
שְׁבִיעִי עַל שְׁמוֹ. וְהוּ שְׁפָתוֹב וְיִכְלֹו אֱלֹהִי"ם
בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי, הִנֵּה אַחַד שְׁכָלוֹל בּו,
וַיִּשְׁבּוּת בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי – זֶה הַשְּׁנִי, וַיְבָרֵךְ

הַתַּתְּמוּנָה, וְכָל צְבָאָם – נִצַּח וְהוּד, שְׁהִם
צְבָא הַשָּׁמַיִם, מְשׁוּם שְׁהוּא כּוֹלֵל שִׁבְע
סְפִירוֹת שְׁדוּר שְׁבַח בָּהֶם אֶת הַקּוּדּוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא. וְהוּ שְׁפָתוֹב לָךְ יְהו"ה הַגְּדוּלָּה
וְהַגְּבוּרָה וְגוֹמֵר. בְּגִלָּל זֶה נִקְרָא יוֹם
הַשְּׁבִיעִי כְּלָל שִׁבְע, וְעוֹלָיִם לְשִׁבְעִים שָׁל
חֻשְׁבּוֹן הַתְּבוּת שָׁל קֻדּוּשׁ וְיִכְלֹו.
וְיִכְלֹו אֱלֹהִי"ם בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי, זֶה הָאִם

ספירה דלא אתכלילת בעשר, כל חדא בממשלה
דילה, אבל ממשלה דצדיק יום השביעי ביה
אתקריאו כל ספירן שביעות, שבעין תיבין אינון
בקדוש ויכלו, וזכור ושמור הא שבעין ותירין
בחשבון ויכלו.

ושבת צריך לתקנא ביה פתורא בארבע רגלין,
בגוונא דפתורא דלעילא דאתמר ביה
(יחזקאל מא כב) זה השלחן אשר לפני יהו"ה, ועלה
אתמר (תהלים כג ה) תערוך לפני שלחן, פתורא
דקודשא בריך הוא דא שכינתא, איהי מסטרא
דצפון דאיהו גבורה, ובגין דא תקינו מארי
מתניתין שלחן בצפון, וגר דליק לימינא בגוונא
דלעילא, דאתמר ביה מנורה בדרום, מטא
באמצעיתא מסטרא דעמודא דאמצעיתא.

לשון הקודש

רגלים, כמו השלחן שלמעלה, שנאמר
בו זה השלחן אשר לפני יהו"ה, ועליה
נאמר תערוך לפני שלחן, שלחנו של
הקדוש ברוך הוא זו השכינה, היא מצד
הצפון שהוא גבורה, ומשום זה תקנו
בעלי המשנה שלחן בצפון, וגר דולק
לימין כמו שלמעלה, שנאמר בו מנורה
בדרום, מטא באמצע מצד העמוד
האמצעי.

אלה"ם את יום השביעי - הרי שלש,
להכלל בעשר ספירות, שאין ספירה
שלא נכללת בעשר, כל אחת
בממשלתה, אבל ממשלת הצדיק היום
השביעי, בו נקראו כל הספירות
השביעות, שבעים תבות הן בקדוש
ויכלו, וזכור ושמור הרי שבעים ושתים
בחשבון ויכלו.

ובשבת צריך לתקן שלחן עם ארבע

תָּא תָּזִי שְׂכִינְתָּא אֶתְקַרִיאת פְּתוּרָא מִסְטָרָא
 דְּשִׁמְאָלָא, וּמִנֵּרְתָּא מִסְטָרָא דִימִינָא, וּמִפְּתָה
 מְמוּצַעַת מִסְטָרָא דְעֵמוּדָא דְאַמְצַעִיתָא, וּבִגִּין דָּא
 זְווגָא דִילִיָּה בְּאַמְצַעִיתָא בֵּין צִפּוֹן לְדָרוּם, וְהָא
 אוּקְמוּהָ רַבָּנִין כָּל הַנּוֹתֵן מִטָּתוֹ בֵּין צִפּוֹן לְדָרוּם
 הָיִין לִיה בָּנִים זָכָרִים וְכו', פְּתוּרָא אִיהִי סְמִיכָא
 עַל אַרְבַּעָה סְמִכִין, דְּאִיהִי כְּגוּוּנָא דְגוּפָא דְסְמִכִין
 לִיה דְּרוּעִין וְשׁוּקִין דְּאֵינוּן אַרְבַּע, וְצָרִיךְ שִׁית
 נִהְמִין מִהֲאִי סְטָרָא וְשִׁית נִהְמִין מִהֲאִי סְטָרָא. (דף

טז ע"ב).

וְרָזָא דְמִלָּה זֶה הַשְּׁלָחַן אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהו"ה (יחזקאל
 מא כב), וְזֶה בְּחֶשְׁבוֹן ו' ו', דְּאֵינוּן שִׁית פְּרָקִין
 דְּתַרִין דְּרוּעִין וְשִׁית פְּרָקִין דְּתַרִין שׁוּקִין, דְּהָא
 שְׂכִינְתָּא אֶתְעֵבִידַת גּוּפָא לְמִלָּפָא בְּכָל תְּקוּנָא
 דִּילָּה, וּבְאֵלִין תַּרִין עֶשֶׂר פְּרָקִין דְּנוֹקְבָא, וְתַרִין

לשון הקודש

וְהַשּׁוּקִים שֶׁהֵם אַרְבַּע, וְצָרִיךְ שֶׁשָּׂה
 לְחָמִים מִצַּד זֶה, וְשֶׁשָּׂה לְחָמִים מִצַּד זֶה.
 וְסוּד הַדָּבָר – זֶה הַשְּׁלָחַן אֲשֶׁר לִפְנֵי
 יְהו"ה, וְזֶה בְּחֶשְׁבוֹן ו' ו', שֶׁהֵם שֶׁשָּׂה
 פְּרָקִים שֶׁל שְׁתֵּי הַזְּרוּעוֹת וְשֶׁשָּׂה הַפְּרָקִים
 שֶׁל שְׁתֵּי הַשּׁוּקִים, שֶׁהֵרִי הַשְּׂכִינָה נַעֲשִׂית
 גּוּף לְמִלָּךְ בְּכָל תְּקוּנָהּ, וּבְאֵלוּ שְׁנַיִם עֶשֶׂר
 הַפְּרָקִים שֶׁל הַנִּקְבָּה וְשְׁנַיִם עֶשֶׂר הַפְּרָקִים

בָּא וּרְאֵה, שְׂכִינָה נִקְרָאת שְׁלָחַן מִצַּד
 הַשִּׁמְאָל, וְהַמְּנוּרָה מִצַּד הַיָּמִין, וּמִפְּתָה
 מְמוּצַעַת מִצַּדוֹ שֶׁל הָעֵמוּד הָאַמְצָעִי,
 וּמִשּׁוּם זֶה זְווגָא בְּאַמְצָע בֵּין צִפּוֹן לְדָרוּם,
 וְהֵרִי פְּרִשּׁוּתָּהּ חֻקִּים, כָּל הַנּוֹתֵן מִטָּתוֹ
 בֵּין צִפּוֹן לְדָרוּם יִהְיֶה לוֹ בָּנִים זָכָרִים וְכו'.
 הַשְּׁלָחַן סְמוּךְ עַל אַרְבַּעָה עֵמוּדִים, שֶׁהוּא
 כְּמוֹ שֶׁהִגּוּף שְׁתּוּמָכִים בּוֹ הַזְּרוּעוֹת

עֶשֶׂר פְּרָקִין יִדְבֹכּוּרָא, מִלְאָבְיָא אֲמַרִי וְקָרָא זֶה אֵל
זֶה וְאָמַר קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ וְגוֹמַר, וְזֶה עִם קוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא אַחֲד, וְזֶה עִם שְׁכִינְתָּא אַחֲד, וְכָלֵא
יְהוֹ"ה אַחֵד, מִיַּחַד תִּרְוִיחֻהוּ, וְלִקְבֹּל זֶה אֵל זֶה אָמַר
דְּיֹד עֲשָׂרִים וָאַרְבַּע רִנָּנוֹת, וְאֵינוֹן לִקְבֹּל עֲשָׂרִין
וָאַרְבַּע סְפָרֵי אוֹרֵייתָא.

זֶה אֵיחֻ לִקְבֹּל אַרְבַּע אַנְפִּין לְכָל חֵיָה לְתַלְתִּל
חַיּוֹן, זֶה תַנְיִינָא לִקְבֹּל אַרְבַּע גַּדְפִין לְכָל חַיּוֹא
לְתַלְתִּל חַיּוֹן, וְדָא אֵיחֻ רְזָא דְמַלְחָה וָאַרְבַּעָה פָּנִים
לְאַחַת וָאַרְבַּעָה בְּנָפִים לְאַחַת לָהֶם (יחזקאל א' ו'), דְּכָלֵהוּ
פְּרָחִין בְּפִתּוּרָא קָדָם יְהוֹ"ה בְּכַמָּה רִנָּנוֹת, וְצָרִיךְ
לְחַבְרָא לְהָאֵי פִתּוּרָא אוֹרֵייתָא דְאֵיחֻ קוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא, וּבְגִין דָּא אוֹקְמוּהוּ מְאִירֵי מִתְּנִיתִין,
שְׁנַיִם שְׂאוּכְלִין עַל שְׁלָחַן אַחֵד וְכו', וְאִם הוּא חַד
אוֹרַח וְחַד בַּעַל הַבַּיִת, בַּעַל הַבַּיִת בּוֹצֵעַ וְאוֹרַח

לשון הקודש

לְשַׁלֵּשׁ חַיּוֹת, זֶה הַשְּׁנַי כִּנְגָד אַרְבַּע
בְּנָפִים לְכָל חֵיָה לְשַׁלֵּשׁ חַיּוֹת, וְזֶהוּ סוּד
הַדְּבָר - וָאַרְבַּעָה פָּנִים לְאַחַת וָאַרְבַּע
בְּנָפִים לְאַחַת לָהֶם, שְׁכָלָם פּוֹרְחִים
בְּשְׁלָחַן לְפָנֵי יְהוֹ"ה בְּכַמָּה רִנָּנוֹת, וְצָרִיךְ
לְחַבֵּר לְשְׁלָחַן הַזֶּה תוֹרָה, שֶׁהִיא הַקְּדוּשָׁה
בְּרוּךְ הוּא, וּמִשּׁוֹם זֶה פִּרְשׁוּהוּ בַּעֲלֵי
הַמִּשְׁנָה, שְׁנַיִם שְׂאוּכְלִים עַל שְׁלָחַן אַחֵד

שֶׁל הַזֶּכֶר, הַמְּלָאכִים אוֹמְרִים וְקָרָא זֶה
אֵל זֶה וְאָמַר קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ וְגוֹמַר.
וְזֶה עִם הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא אַחֲד, וְזֶה
עִם הַשְּׁכִינָה אַחֲד, וְהַכֹּל יְהוֹ"ה אַחֲד,
מִיַּחַד אֵת שְׁנֵיהֶם, וּכְנִגָּד זֶה אֵל זֶה אָמַר
דְּיֹד עֲשָׂרִים וָאַרְבַּע רִנָּנוֹת, וְהֵם כִּנְגָד
עֲשָׂרִים וָאַרְבַּעָה סְפָרֵי הַתּוֹרָה.
זֶה הוּא כִּנְגָד אַרְבַּעָה פָּנִים לְכָל חֵיָה

מִבְּרַךְ, בַּעַל הַבֵּית בּוֹצֵעַ דָּא עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא
 לְעִילָא, וְאוֹרַח מִבְּרַךְ דָּא צַדִּיק דְּאַתְמַר בֵּיהּ (משלי
 ד יח) וְאַרְחַ צַדִּיקִים כְּאוֹר נֹגֵה וְגוֹמֵר, וְצַדִּיק אֵיהּ
 בְּשַׁבַּת כְּאוֹרַח דְּאַתִּי וְאַזִּיל בְּכָל שַׁבַּת וְשַׁבַּת.

שַׁבַּת שְׂכִינְתָּא, בַּעַל הַבֵּית דִּילָה עֲמוּדָא
 דְאַמְצְעִיתָא, וְאֵיהּ בּוֹצֵעַ וּפְרִים פְּרוּסָא
 דְנִהֲמָא דְאֵיהּ טָפָה, וְיָחִיב לְאוֹרַח דְּאֵיהּ צַדִּיק
 וְעָנִי, וְאוֹרַח מִבְּרַךְ לְבַעַל הַבֵּית כֹּכַל מִכָּל פֶּלַע
 דְּאֵינוֹן תִּלְתָּ אֲבָהוֹן, בְּבִרְכָּן דְּאַתְבָּרְכוּ אֵינוֹן,
 דְּבִרְכָּאָן עַל יְדֵי דְצַדִּיק נְחִתִּין לְעֲמוּדָא
 דְאַמְצְעִיתָא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (משלי י ו) וּבִרְכוֹת
 לְרֹאשׁ צַדִּיק, מֵאֵן רֹאשׁ צַדִּיק דָּא עֲמוּדָא
 דְאַמְצְעִיתָא, תִּשַׁע בְּרִכָּאָן אֵינוֹן מֵעִילָא לְתַתָּא
 מִפְּתֵר עַד צַדִּיק, וְתִשַׁע אֵינוֹן מִתַּתָּא לְעִילָא

לשון הקודש

פְּרוּסָא לָחֶם שֶׁהִיא טָפָה, וְנוֹתֵן לְאוֹרַח
 שֶׁהוּא צַדִּיק וְעָנִי, וְאוֹרַח מִבְּרַךְ לְבַעַל
 הַבֵּית כֹּכַל מִכָּל פֶּלַע, שֶׁהֵם שְׁלֹשֶׁת
 הָאֲבוֹת, בְּבִרְכּוֹת שֶׁהֵם הַתְּבָרְכוּ,
 שֶׁהַבְּרִכּוֹת עַל יְדֵי הַצַּדִּיק יוֹרְדוֹת לְעֲמוּד
 הָאֲמִצְעִי. זֶהוּ שְׂכִינְתּוֹ וּבִרְכּוֹת לְרֹאשׁ
 צַדִּיק. מִי זֶה רֹאשׁ הַצַּדִּיק? זֶה הָעֲמוּד
 הָאֲמִצְעִי. תִּשַׁע בְּרִכּוֹת הֵן מִמַּעַל
 לְמַטָּה, מִפְּתֵר עַד צַדִּיק, וְתִשַׁע הֵן מִמַּטָּה

וְכוּ', וְאֵם הוּא אֶחָד אוֹרַח וְאֶחָד בַּעַל
 הַבֵּית, בַּעַל הַבֵּית בּוֹצֵעַ וְאוֹרַח מִבְּרַךְ.
 בַּעַל הַבֵּית בּוֹצֵעַ זֶה הָעֲמוּד הָאֲמִצְעִי
 לְמַעַלָּה, וְאוֹרַח מִבְּרַךְ זֶה הַצַּדִּיק, שֶׁנֶּאֱמַר
 בּוֹ וְאוֹרַח צַדִּיקִים כְּאוֹר נֹגֵה וְגוֹמֵר,
 וְהַצַּדִּיק הוּא בְּשַׁבַּת כְּאוֹרַח שְׂכִינָה וְהוֹלֵךְ
 בְּכָל שַׁבַּת וְשַׁבַּת.

הַשַּׁבַּת שְׂכִינָה, בַּעַל הַבֵּית שְׂכִינָה –
 הָעֲמוּד הָאֲמִצְעִי, וְהוּא בּוֹצֵעַ וּפְרוּסָא

מצדיק עד פתר עלאה, וכלהו סלקין ח"י, וכלה
כלילא מנייהו.

תפלה למשה תפלה לדוד, בית הכנסת איהו
בנוסיא דכלהו ברכאן, תפלה איהי בגין
דאיהו סום לקודשא בריך הוא, ואיהי אתעבדת
טפלה לרובב, הכי אוקמוהו מארי מתניתין אין
הרובב טפל לסום אלא הסום טפלה לרובב, אית
טפל בט' ואית תפל בת', כגון היאכל תפל מבלי
מלח (אייב ר ו), ויהא תפלה הכי איהי בת'.

ואיהי כום דיין, דאיהו יי"ן חושבן סו"ד מן יסוד,
וצריך ביה עשרה דברים כמה דאוקמוהו
מארי מתניתין, ואינון כחשבון י' מן יסוד, ואינון
עטור ועטוף הדחה ושטיפה ח"י ומלא, מקבלו
בתרי ידוי ונותנו בימין, ויהיב עינוי ביה, ומסלקו

לשון הקודש

למעלה, מצדיק עד פתר עליון, וכלן
עולות לשמונה עשרה, ותפלה כלולה
מהם.

תפלה למשה, תפלה לדוד, בית הכנסת
הוא כנום של כל הברכות, התפלה היא
משום שהוא סום לקדוש ברוך הוא,
והיא נעשית טפלה לרובב, כך פרשוהו
בעלי המשנה, אין הרובב טפל לסום

אלא הסום טפלה לרובב. יש טפל בט'
ויש תפל בת', כמו היאכל תפל מבלי
מלח! והתפלה הזו כך היא בת'.

והיא כום של יין, שהוא יי"ן חשבון
סו"ד מן יסוד, וצריך בו עשרה דברים,
כמו שבארוהו בעלי המשנה, והן
כחשבון י' מן יסוד, והם עטור ועטוף,
הדחה ושטיפה, ח"י ומלא, מקבלו בשתי

מן הקרקע טפה, ומשגריה במתנה לאנשי ביתיה,
 עטור מסטרא דעטרה דברית מילה, עטוף עוטה
 אור בשלמה (תהלים קד ב), ואם הוא עני דלית ביה
 אלא רביעית לוג דאיהי שעורא דאת ד', אתמר
 (שם קב א) תפלה לעני כי יעטוף, הדחה ושטיפה,
 הדחה מלגאו ושטיפה מלבר, ורזא דמלה וטהרו
 וקדשו (ויקרא טז יט).

קם סבא חדא מבתר טולא דרבי שמעון בן
 יוחאי, ואמר רבי רבי שפיר קאמרת, אבל
 האי כוס צריך לסלקא ליה בדרגוי, עטור מסטרא
 דעטרה דאיהי כתר עליון על רישא דצדיק, עטוף
 בגון עוטה אור בשלמה, מאי עוטה דא י'
 דאתעטף באור ואתעביר אור, והאי דאתעטף
 איהו חכמה, הדחה ושטיפה דאיהו וטהרו וקדשו,

לשון הקודש

קם זקן אחד מאחר הצל של רבי שמעון
 בן יוחאי, ואמר: רבי רבי, יפה אמרת,
 אבל את הכוס הזה צריך להעלותה
 בדרגותיה, עטור – מצד של עטרה,
 שהיא כתר עליון על ראש הצדיק, עטוף
 – כמו עטה אור בשלמה. מה זה עוטה?
 זה י' שהתעטף באור ונעשה אור, וזה
 שהתעטף הוא חכמה, הדחה ושטיפה,
 שהוא וטהרו וקדשו, טהרה מצד הכהן,

ידיו ונותנו בימין, ונותן עיניו בו, ומסלקו
 מן הקרקע טפה, ומשגרו במתנה לאנשי
 ביתו, עטור מצד של עטרה של ברית
 מילה, עטוף, עטה אור בשלמה, ואם הוא
 עני שאין לו אלא רביעית לוג, שהיא
 השעור של האות ד', נאמר תפלה לעני
 כי יעטף, הדחה ושטיפה, הדחה מבפנים
 ושטיפה מבחוץ, וסוד הדבר – וטהרו
 וקדשו.

טַהֲרָה מִסְטָרָא דְכִהְנָא, דְּאַתְמַר בְּכִהְנָא טָבֵל וְעָלָה
 אֶתְדַבֵּי לְמִיכַל בְּתֵרוּמָה, וְקִדְּשׁוּ מִסְטָרָא דְשִׁמְאָלָא,
 הָדָא הוּא דְכְּתִיב וְקִדְּשֵׁתָ אֶת הַלְוִיִּם, ח"י מִסְטָרָא
 דְּצַדִּיק ח"י עֲלָמִין כְּלִיל ח"י בְּרַכָּאן דְּעֻלּוּתָא, וּמָלָא
 מִסְטָרָא דְעַמּוּדָא דְאַמְצָעִיתָא, וּמִקְבְּלוּ בִשְׁתֵּי יָדָיו
 וְנוֹתְנֻ בְּיָמִין, דָּא הָהוּא דְאַתְמַר בֵּיה (דְּבָרִים ל ג ב)
 מִיָּמִינוּ אִשׁ דַּת לָמוּ, כִּי יָמִינְךָ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל
 שָׂבִים, וְאִיהוּ יָמִינְךָ יְהו"ה (דף פה ע"א) נְאֻדְרִי בְּכַת (שְׁמוֹת
 טו ו), תִּרְיִן יָדִין אֵינֻן ח"ה, חַד שִׁמְאָלָא וְחַד יָמִינָא,
 וּבְגִין דָּא צָרִיךְ לְאַתְיִיחָא בְּחֻמְשׁ אֶצְבָּעָאן, מִשּׁוּם
 כּוּם יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא (תְּהִלִּים קיז ג), וְנוֹתֵן עֵינָיו בּוֹ, עַל־יְהוּ
 אֶתְמַר (שם קמ"ה טו) עֵינִי כָל אֱלֹיךְ יִשְׁכְּרוּ, וְאֵינֻן תִּרִי
 סְמִכִי קָשׁוּט דְּאֵינֻן י' י', דְּאֵינֻן בֵּית עֵינָא יָמִינָא
 וּבֵית עֵינָא שִׁמְאָלָא, וּבִינִיחָו ו' זְעִירָא זְעִיר אֲנָפִין,
 דְּאִיהוּ שׁוֹקִיו עַמּוּדִי שֵׁשׁ (שִׁיר ה טו).

לשון הקודש

וְהוּא יָמִינְךָ יְהו"ה נְאֻדְרִי בְּכַת, שְׁתֵּי יָדִים
 הֵן ח"ה, אַחַת שִׁמְאָל וְאַחַת יָמִין, וּמִשּׁוּם
 כְּךָ צָרִיךְ לְהַנְתֵּן בְּחֻמְשׁ אֶצְבָּעוֹת, מִשּׁוּם
 כּוּם יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא, וְנוֹתֵן עֵינָיו בּוֹ, עַל־יָהּ
 נְאֻמַּר עֵינִי כָל אֱלֹיךְ יִשְׁכְּרוּ, וְהֵם שְׁנֵי
 עַמּוּדֵי אֶמֶת שֶׁהֵם י' י', שֶׁהֵם בֵּית עֵין יָמִין
 וּבֵית עֵין שִׁמְאָל, וּבִינִיחָם ו' קְטָנָה, זְעִיר
 אֲנָפִין, שֶׁהוּא שׁוֹקִיו עַמּוּדִי שֵׁשׁ.

שְׁנַאמַר בְּכִהְנָ טָבֵל וְעָלָה, נְטַהֲרָ לְאַכֵּל
 בְּתֵרוּמָה, וְקִדְּשׁוּ מִצַּד הַשִּׁמְאָל. וְהוּ
 שְׁכָתוּב וְקִדְּשֵׁתָ אֶת הַלְוִיִּם, ח"י מִצַּד שֶׁל
 צַדִּיק ח"י הָעוֹלָמִים כּוֹלֵל שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה
 בְּרֻכּוֹת שֶׁל הַתְּפִלָּה, וּמָלָא מִצַּד שֶׁל
 הָעַמּוּד הָאַמְצָעִי, וּמִקְבְּלוּ בִשְׁתֵּי יָדָיו
 וְנוֹתְנֻ בְּיָמִין, וְהוּ שְׁנַאמַר בּוֹ מִיָּמִינוּ אִשׁ
 דַּת לָמוּ, כִּי יָמִינְךָ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׂבִים,

וּמִסְלָקוֹ מִן הַקֶּרְקַע טַפַּח מִסְטָרָא דִּי זַעֲיָרָא
 חֲכַמַּת שְׁלֹמָה, וּמִשְׁגָּרוֹ בְּמַתָּנָה לְאַנְשֵׁי
 בֵּיתוֹ דָּא אִימָא עֲלָאָה, דְּאִתְמַר בָּהּ יִשְׁמַח מֹשֶׁה
 בְּמַתָּנַת חֵלְקוֹ, וּבִגְלוּתָא לִית לֶן אֱלָא אַרְבָּעָה, ח"י
 מ"לא ש"טיפה ה"דחה, וְסִימְנִיד חֲמִשָּׁה, וְאִינוּן
 מִסְטָרָא דָּאֵת ה' דְּאִיהִי רְבִיעִית לְחֻשְׁבָּנָא, וְאִיהִי
 דְּל"ת עֲנִיָּה, בְּגִין דְּאִסְתַּלַּק מִינָהּ ו' דְּאִיהִי שִׁית
 בְּרִגְיִן, הַפּוֹס אִיהִי בְּרִזָּא דִּיאַהֲדוּנָה"י דְּאִיהִי כ"ו
 ה"ם, כּוּס בְּחֻשְׁבָּנָא אֱלֹהִי"ם.

תקונא תמניא וארבעין

בְּרֵאשִׁית תַּמָּן תִּר"י תַּמָּן שְׁב"ת, בְּגִזְוֹנָא דָּא ב'
 רֵאשִׁי"ת ב"רָא שִׁי"ת, וְאִינוּן תִּרִי
 שְׁבָתוֹת, עֲלִיָּהּ אִתְמַר (שמות לא טז) וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת וְגוֹמַר, תִּרִין וּמְנִין

לשון הקודש

שְׁהוּא שֵׁשׁ הַדְּרָגוֹת, הַפּוֹס הוּא כְּסוּד שֶׁל
 יֵאֱהֲדוּנָה"י, שְׁהוּא כ"ו ה"ם, כּוּס בְּחֻשְׁבּוֹן
 אֱלֹהִי"ם.

תקון שמונה וארבעים

בְּרֵאשִׁית, שָׁם תִּר"י, שָׁם שְׁב"ת, כְּמוֹ
 בֵּן ב' רֵאשִׁי"ת בְּר"א שִׁי"ת, וְהֵן שְׁתֵּי
 שְׁבָתוֹת, עֲלֵיהֶם נֶאֱמַר וְשָׁמְרוּ בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת

וּמִסְלָק מִן הַקֶּרְקַע טַפַּח מִצַּד שֶׁל י'
 קִטְנָה חֲכַמַּת שְׁלֹמָה, וּמִשְׁגָּרוֹ בְּמַתָּנָה
 לְאַנְשֵׁי בֵּיתוֹ, זֶה הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה, שְׁנַאֲמַר
 בָּהּ יִשְׁמַח מֹשֶׁה בְּמַתָּנַת חֵלְקוֹ, וּבִגְלוּת
 אֵין לָנוּ אֱלָא אַרְבָּעָה, ח"י מ"לא ש"טיפה
 ה"דחה, וְסִימְנִיד חֲמִשָּׁה, וְהֵן מִצַּד שֶׁל
 הָאוֹת ה' שְׁהִיא רְבִיעִית לְחֻשְׁבּוֹן, וְהִיא
 דְּל"ת עֲנִיָּה, מִשּׁוּם שֶׁהִסְתַּלַּק מִמֶּנָּה ו'

אֲדָבִיר הָכָא שַׁבָּת, לְקַבֵּל שְׂכִינְתָּא עֲלָאָה וְתַתָּאָה,
לְדִרְתָּם מֵאֵי לְדִרְתָּם, אֵלָא זַכָּאָה אִיהוּ מָאן דְּעָבִיד
לֹון דִּירָה בְּשַׁבָּת בְּתָרֵי בְתִי לְבָא, וְאַתְפְּנִי מִתַּמָּן
יֵצֵר הָרַע דְּאִיהוּ חֲלוּל שַׁבָּת, בְּרִית עוֹלָם דָּא צְדִיק,
דְּשְׂרִיין תַּרְוִיחֵהוּ עָלֵיהּ, חַד לְאַמְלָאָה לִיהּ וְחַד
לְאַתְמָלְיָא מִינֵיהּ.

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵינֻן תָּרִין כְּלִיין נֶצַח וְחֹד, בְּנוֹי
דְּיִשְׂרָאֵל סָבָא עֲמוּדָא דְּאַמְצְעִיתָא, תִּלְת
שְׁבִיעֵי שְׁבִיעֵי שְׁבִיעֵי אֵלִין תִּלְת אַבְהֹן, עֲנָג שַׁבָּת
וְנָהָר יוֹצֵא מֵעַד"ן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגָּן (בראשית ב' י'),
וְנָהָר, אִית נָהָר וְאִית נָהָר, אִית נָהָר דְּאַתְקָרִי נָהָר
כְּלָגִיו, וְאִית נָהָר דְּאַתְקָרִי נַחַל קְדוּמִים, עֲדָן עֲלָאָה
עָלֵיהּ אַתְמָר (ישעיה סד ג') עֵין לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים
זוֹלָתָהּ, הֵאֵי נָהָר אִיהוּ ו', דְּנָפִיק מֵעַדָן עֲלָאָה

לשון הקודש

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל סָבָא - הָעֲמוּד הָאֲמִצְעִי,
שְׁלֹש שְׁבִיעֵי שְׁבִיעֵי שְׁבִיעֵי אֵלֹו שְׁלֹשַׁת
הָאֲבוֹת, עֲנָג שַׁבָּת וְנָהָר יוֹצֵא מֵעַד"ן
לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגָּן. וְנָהָר, יֵש נָהָר וְיֵש
נָהָר, יֵש נָהָר שְׁנַקְרָא נָהָר כְּלָגִיו, וְיֵש
נָהָר שְׁנַקְרָא נַחַל קְדוּמִים, עַל הָעַדָן
הָעֲלִיין נֶאֱמָר עֵין לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים
זוֹלָתָהּ, הַנָּהָר הַזֶּה הוּא ו', שְׁיוֹצֵא מִהָעַדָן
הָעֲלִיין שֶׁהוּא א', וְעוֹבֵר בֵּין הָאָבָא

וְגוֹמֵר. פְּעָמִים הַזְכִּיר כָּאן שַׁבָּת, כְּנֻגַּד
הַשְׂכִּינָה הָעֲלִיוֹנָה וְהַתַּחְתּוֹנָה. לְדִרְתָּם,
מָה זֶה לְדִרְתָּם? אֵלָא אֲשֶׁרִי הוּא מִי
שְׁעוֹשָׂה אוֹתָם דִּירָה בְּשַׁבָּת בְּשְׁנֵי בְתֵי
הַלֵּב, וּמִפְּנֵי מִשָּׁם יֵצֵר הָרַע שֶׁהוּא חֲלוּל
שַׁבָּת. בְּרִית עוֹלָם, זֶה צְדִיק, שְׁשִׁנְיָהֶם
שׁוֹרִים עָלָיו, אַחַד לְמַלְאֵת אוֹתוֹ וְאַחַד
לְהַתְמַלָּא מִמֶּנּוּ.

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֵם שְׁתֵּי כְלִיֹּת - נֶצַח וְחֹד,

דאיהו א', ואעבר בין אבא ואימא, ואזיל חמש
מאות שנה, ומימי עד צדיק שביעי, ומתמן אשקי
לגנתא דאיהי שכינתא תתאה.

זכאה איהו מאן דנטיר דירה לשבת דאיהו
לבא, דלא אתקריב תמן עציבו דטחול,
ובעם דמרה דאיהו נורא דגיהנם, דעלה אתמר
(שמות לה ג) לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום
השבת, והכי הוא ודאי דכל מאן דכעים באלו
אוקיד נורא דגיהנם, ארבעים מלאכות חסר חד
אינון לקבל ארבעים מלקיות חסר חד בשבת,
ואינון עשרה דלקה אדם ועשרה לחוה ועשרה
לנחש ותשעה לארעא, ובגין דא אמרו מארי
מתניתין אין לוקין בשבת, דאלין מלאכות אינון
חשיבין לישראל לקבל מלקיות.

לשון הקודש

שכל מי שבוים באלו מדליק אש של
הגיהנם. ארבעים מלאכות חסר אחת,
הן כנגד ארבעים מלקיות חסר אחת
בשבת, והם עשרה שלקה אדם, ועשרה
לחווה, ועשרה לנחש, ותשעה לאדמה,
ולכן אמרו בעלי המשנה אין לוקין
בשבת, שאלו המלאכות הם נחשבות
לישראל כנגד מלקיות.

והאמא והולד חמש מאות שנה, ומגיע
עד צדיק שביעי, ומשם משקה את הגן,
שהיא השכינה התחתונה.

אשרי הוא מי ששומר דירה לשבת,
שהוא הלב, שלא מתקרב לשם עצב
הטחול ובעם המרה שהיא אש הגיהנם,
שעליה נאמר לא תבערו אש בכל
מושבותיכם ביום השבת, וכך הוא ודאי,

יִצְיָאוֹת הַשַּׁבָּת שְׁתֵּים. אֵינוֹן עֲקִירָה וְהַנָּחָה,
 דַּעְבִּיד לֹון בְּבַת אַחַת, מָאן דַּאֲעַקֵּר חֶפְצִין
 מֵאַתְרֵיהּ וְאַנָּה לִיהּ לְבַר מֵאַתְרֵיהּ וּמִרְשׁוּתֵיהּ, בְּאֵלוֹ
 אֲעַקֵּר אֵילָנָא דְחַיִּי דְאִיהוּ אוֹת בְּרִית, וְאַנָּה לִיהּ
 בְּרִשׁוֹ נּוֹכְרָאָה, מָאן דַּעְבִּיד דָּא גְרִים דַּאֲעַקֵּר
 נִשְׁמַתִּיהּ מִרְשׁוֹת דִּילָהּ, וְאַנָּה לָהּ בְּרִשׁוֹ אַחֲרָא
 דְאִיהִי מָרָה וּטְחוּל, וְדָא גְרִם לְיִשְׂרָאֵל דַּאֲתַעְקְרוּ
 מֵאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל, וְאַתְנַגְלִיאוּ בְּאַרְעָא נּוֹכְרָאָה
 דְאִיהִי רְשׁוֹת הָרַבִּים, וְהָכִי אִיהוּ מָאן דַּאֲעִיל אוֹת
 בְּרִית קֹדֶשׁ דִּילִיהּ בְּרִשׁוֹ נּוֹכְרָאָה, שְׁבַתָּא"י אִיהוּ
 טְחוּל חֲמִ"ה, אֶתְתָּא בִישָׂא מָרָה, שְׁבַתָּא"י עֲלִיהּ
 אֶתְמַר (בְּרֵאשִׁית לו' כד) וְהַבּוֹר רַק אֵין בּוֹ מִים, מִים אֵין
 בּוֹ אֲבָל נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ, וְאִיהוּ רָעַב וְצָמָאוֹן
 וְקִינָה וְהַסְפֵּד (דף פה ע"ב) וְחֲשׂוֹכָא וְקִבְלָא, וְאִיהִי גְלוּתָא
 לְיִשְׂרָאֵל. וְצָרִיכִין יִשְׂרָאֵל לְמַעְבֵּד לָהּ שְׁנוּי בְּכֻלָּא

לשון הקודש

לְיִשְׂרָאֵל שֶׁנֶּעְקְרוּ מֵאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל וְגָלוּ
 לְאַרְצֵי נְכָרִיָּה, שֶׁהֵיא רְשׁוֹת הָרַבִּים, וְכֵךְ
 הוּא מִי שֶׁמְכַנִּים אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ שֶׁלוֹ
 לְרְשׁוֹת נְכָרִיָּה. שְׁבַתָּא"י הוּא טְחוּל
 חֲמִ"ה, אֲשֶׁה רָעָה מָרָה, עַל שְׁבַתָּא"י
 נֶאֱמַר וְהַבּוֹר רַק אֵין בּוֹ מִים, מִים אֵין בּוֹ
 אֲבָל נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ, וְהוּא רָעַב
 וְצָמָאוֹן וְקִינָה וְהַסְפֵּד וְחֲשֻכָּה וְעֲרָפֵל,

יִצְיָאוֹת הַשַּׁבָּת שְׁתֵּים, הֵן עֲקִירָה
 וְהַנָּחָה, שְׁעוּשָׁה אוֹתָם בְּבַת אַחַת. מִי
 שֶׁעוֹקֵר חֶפְצִין מִמְּקוֹמוֹ וּמְנִיחַ אוֹתוֹ מִחוּץ
 לְמְקוֹמוֹ וּמִרְשׁוֹתוֹ, בְּאֵלוֹ עֲקֵר אֶת עֵץ
 הַחַיִּים, שֶׁהוּא אוֹת בְּרִית, וְהַנִּיחַ אוֹתוֹ
 בְּרְשׁוֹת נְכָרִיָּה, מִי שְׁעוּשָׁה אֶת זֶה, גּוֹרֵם
 שְׁעוֹקֵר נִשְׁמַתוֹ מִרְשׁוֹתָהּ וּמְנִיחָהּ בְּרְשׁוֹת
 אַחֲרֶת, שֶׁהִיא מָרָה וּטְחוּל, וְזֶה גְרִם

וְהָא אוֹקְמוּהָ, וְאִיהוּ דְבוּר דְחול דְאִיהוּ אָסוּר
בְּשַׁבָּת, וְכֵד לָא אֲשַׁבַּח אֶתְר לְשַׁרְיָא תַּמָּן, אִיהִי
בְּרַחַת, בְּגוּוּנָא דְשַׁפְחָה דְאַבְרָהָם דְאַתְמַר בָּהּ (בראשית
טז ח) מִפְּנֵי שָׂרִי גְבַרְתִּי אֲנֹכִי בְּרַחַת.

מַחול עָלָה אֶתְמַר (שמות ג ה) שֶׁל נַעֲלִיד מַעַל
רַגְלִיד, נַעַל מְטוּנָף דְטַפָּה סְרוּחָה, כִּי
הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד עָלָיו אֲדַמַּת קֹדֶשׁ הוּא,
דָּא שַׁבָּת, וְעָלִיה אֶמְרַת שְׂכִינְתָּא פְּשֻטָּתִי אֶת
כְּתַנְתִּי אֵיכְכָה אֶלְבָּשְׁנָה, רַחֲצִיתִי אֶת רַגְלִי אֵיכְכָה
אֲטַנְפִּם (שיר ה ג), וּבְגִין דָּא צָרִיד בַּר נֶשׁ בְּשַׁבָּת
לְשַׁנוּי בְּלָבוּשִׁין בְּשַׁרְיָא בְּמַאֲכָלִין, וְצָרִיד לְמַהוּי
מוֹסִיף מַחול עַל הַקֹּדֶשׁ, וְכָל הַמוֹסִיף מוֹסִיפִין לִיה
נֶפֶשׁ יְתִירָה בְּשַׁבָּת, וְכָל הַגּוֹרֵעַ גּוֹרֵעִין לִיה הֵהִיא
נֶפֶשׁ יְתִירָה חַם וְשָׁלוֹם.

לשון הקודש

אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד עָלָיו אֲדַמַּת קֹדֶשׁ הוּא,
זֶה שַׁבָּת, וְעָלִיו אוֹמְרַת הַשְׂכִּינָה פְּשֻטָּתִי
אֶת כְּתַנְתִּי אֵיכְכָה אֶלְבָּשְׁנָה, רַחֲצִיתִי אֶת
רַגְלִי אֵיכְכָה אֲטַנְפִּם, וּמִשּׁוּם זֶה צָרִיד
אֲדָם בְּשַׁבָּת לְשַׁנוּת בְּלָבוּשִׁים, בְּנֵר
וּבְמַאֲכָלִים, וְצָרִיד לְהִיּוֹת מוֹסִיף מַחל עַל
הַקֹּדֶשׁ, וְכָל הַמוֹסִיף, מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ
יְתִירָה בְּשַׁבָּת, וְכָל הַגּוֹרֵעַ, גּוֹרֵעִים לוֹ
אוֹתָהּ נֶפֶשׁ יְתִירָה חַם וְשָׁלוֹם.

וְהִיא גְלוּת לְיִשְׂרָאֵל, וְצָרִיכִים יִשְׂרָאֵל
לְעֲשׂוֹת לָהּ שְׁנוּי בְּכָל, וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ, וְהוּא
דְבוּר שֶׁל חַל שְׁהוּא אָסוּר בְּשַׁבָּת,
וּכְשֵׁאִינָה מוֹצֵאת מָקוֹם לְשֵׁרוֹת שָׁם, הִיא
בּוֹרַחַת, בְּמוֹ הַשַּׁפְחָה שֶׁל אֲבָרָהָם
שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ מִפְּנֵי שָׂרִי גְבַרְתִּי אֲנֹכִי
בְּרַחַת.

עַל הַמַּחול נֶאֱמַר שֶׁל נַעֲלִיד מַעַל רַגְלִיד,
נַעַל מְטוּנָף שֶׁל טַפָּה סְרוּחָה, כִּי הַמָּקוֹם

תקונא תשע וארבעין

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים. שָׂאוּ מְרוֹם עֵינֵיכֶם וּרְאוּ
 מִי בָרָא אֱלֹהִי (ישעיה מ לו), מִי אֱלֹהִי, הוּא
 אֱלֹהִים, מִי בָרָא לְאֱלֹהִי, שָׂאוּ מְרוֹם עֵינֵיכֶם דָּא
 קְרִיאַת שְׁמוֹ"ע, רָאשֵׁי תִיבִין שְׁמַע דְּמִיחָדִין יִשְׂרָאֵל
 לְקוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא פְּעָמִים, וְתִשְׁכְּחוּ תַּמָּן מִ"י
 דְּאִיהוּ כָּלְלָא דְּחֻמְשֵׁין אֲתוּנוֹן, וּבְמֵאֵי צְרִידָא לִיחְדָּא
 לִיה בְּשַׁחְרִין, בְּהֵהוּא דְּאֶתְמַר בֵּיה (חבוק ג י) רוֹם
 יְדִיהוּ נָשָׂא, דְּאִיהוּ מְרוֹם, בְּגִין דְּאִיהוּ מְרוֹמִים
 יִשְׁכּוֹן. וְרָא"ו דְּתַמָּן אוֹ"ר, וְדָא אוֹר הַכִּכְבִּים, דְּבִהוֹן
 שְׂכִינְתָּא נִפְקַת חֲדָא הוּא דְּכָתִיב (ישעיה מ כו) הַמוֹצִיא
 בְּמִסְפָּר צָבָאִם, וּבְגִין דָּא קְרִיאַת שְׁמַע בְּלִילְיָא,
 בְּמָה דְּאוּקְמוּהָ מֵאֲרִי מִתְּנִיתִין בִּיצִיאַת הַכִּכְבִּים,
 עֶרֶב וּבֹקֶר צְרִיכִין לִיחְדָּא לָה עִם מַלְכָּא, בְּגִין
 דְּבַעֲרָב הִיא בָּאָה עֲמִיה, וּבְבֹקֶר הִיא שָׂבָה לְגַבִּיה

לשון הקודש

תקון תשעה וארבעים

בשחרית? באותו שגאמר בו רוֹם יְדִיהוּ
 נָשָׂא, שהוא מְרוֹם, משום שהוא מְרוֹמִים
 יִשְׁכּוֹן, וְרָא"ו שְׁשֵׁם אוֹ"ר, וְזֶה אוֹר
 הַכִּכְבִּים, שֶׁבָּהֶם הַשְׂכִּינָה יוֹצֵאת. וְזֶה
 שְׂכֵתוֹב הַמוֹצִיא בְּמִסְפָּר צָבָאִם, וּמִשּׁוּם
 זֶה קְרִיאַת שְׁמַע בְּלִילְיָא, כְּמוֹ שֶׁבְּאֲרוּהוּ
 בְּעֵלֵי הַמִּשְׁנָה בִּיצִיאַת הַכִּכְבִּים, עֶרֶב
 וּבֹקֶר צְרִיכִים לִיחַד אוֹתָהּ עִם הַמֶּלֶךְ,

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים. שָׂאוּ מְרוֹם
 עֵינֵיכֶם וּרְאוּ מִי בָרָא אֱלֹהִי, מִי אֱלֹהִי –
 הוּא אֱלֹהִים, מִי בָרָא לְאֱלֹהִי. שָׂאוּ מְרוֹם
 עֵינֵיכֶם – זוֹ קְרִיאַת שְׁמַע, רָאשֵׁי תִבּוֹת
 שְׁמַע שְׁמִיחָדִים יִשְׂרָאֵל אֶת הַקּוּדֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא פְּעָמִים, וְתַמָּצְאוּ שֵׁם מִ"י שֶׁהוּא כָּלֵל
 שֶׁל חֻמְשִׁים אוֹתִיּוֹת. וּבְמָה צְרִידָא לִיחְדוֹ

(אסתר ב יד), וְדָא עָרַב דִּיצְחָק וּבְקָר דְּאַבְרָהָם, דְּתַמָּן
בַּעֲלָה בִּינִיחוּ יִשְׂרָאֵל.

וְעוֹד הַמוֹצִיא, דָּא הַמוֹצִיא לָחֶם מִן הָאָרֶץ,
בְּגִינָה אֶתְמַר ^(ישעיה לג טז) לַחֲמוֹ נָתַן וכו', וְעוֹד
הַמוֹצִיא בְּמִסְפָּר צָבָאם, אֵלֶּיךָ רַמ"ח תִּיבִין דְּקָרִיאת
שְׁמֵעַ, לְכֻלָּם בְּשֵׁם יִקְרָא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב ^{(בראשית}
^{ב כ)} וַיִּקְרָא הָאָדָם שְׁמוֹת וְגוֹמֵר, דָּא הַחוּא דְאֶתְמַר
בֵּיהּ ^(ישעיה מד יג) כְּתִפְאֶרֶת אָדָם לְשַׁבַּת בֵּית, דְּקָרָא
שְׁמָהּ לְכָל חַיּוֹת הַקּוֹדֶשׁ וּלְכָל שְׂרָפִים וְאוֹפָנִים
וּצְבָא דְלַעִילָא, לְכָל חַד קָרָא לֵיהּ בְּשֵׁם יָדִיעַ
וּבְדִרְגָּא יָדִיעָא, לְאַשְׁתְּמוּדַע לְכָל חַד מֵאַתֵּר
דְּאַתְנָטִיל, בְּגִינֵי דְנַחֲלֵי יַמָּא דְאַתְחִזְרוּ לְאַתֵּר
דְּאַתְנָטִילוּ בְּשְׁלִיחוֹתָא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב ^{(קהלת א}
^{ט)} כָּל הַנְּחָלִים הוֹלְכִים אֶל הַיָּם וְגוֹמֵר, אֶל מְקוֹם

לשון הקודש

שְׁכָתוּב וַיִּקְרָא הָאָדָם שְׁמוֹת וְגוֹמֵר, זֶה
אוֹתוֹ שְׁנַאמַר בּו כְּתִפְאֶרֶת אָדָם לְשַׁבַּת
בֵּית, שְׁקָרָא שְׁמוֹת לְכָל חַיּוֹת הַקּוֹדֶשׁ
וּלְכָל הַשְּׂרָפִים וְהָאוֹפָנִים וְהַצְּבָא
שְׁלַמְעֵלָה, לְכָל אֶחָד קָרָא לוֹ בְּשֵׁם יָדוּעַ
וּבְדִרְגָּה יָדוּעָה, לְהוֹדִיעַ לְכָל אֶחָד מִמְּקוֹם
שְׁנַטְל, בְּמוֹ שְׁנַחֲלֵי הַיָּם שְׁחוּזִרִים לְמְקוֹם
שְׁנַנְטִלוּ בְּשְׁלִיחוֹת. זֶהוּ שְׁכָתוּב כָּל
הַנְּחָלִים הוֹלְכִים אֶל הַיָּם וְגוֹמֵר, אֶל מְקוֹם

מְשׁוּם שְׁכָעָרַב הִיא בָּאָה עִמּוֹ וּבְבִקְרָ
הִיא שְׁבָה אֵלָיו, וְזֶה הָעָרַב שֶׁל יִצְחָק
וּבְקָר שֶׁל אַבְרָהָם, שְׁשֵׁם בַּעֲלָה בִּין
יִשְׂרָאֵל.

וְעוֹד הַמוֹצִיא, זֶה הַמוֹצִיא לָחֶם מִן
הָאָרֶץ, בְּשִׁבְלָה נֶאֱמַר לַחֲמוֹ נָתַן וכו'.
וְעוֹד הַמוֹצִיא בְּמִסְפָּר צָבָאם, אֵלֶּיךָ
מֵאִתִּים אַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֶה תְּבוֹת שֶׁל
קָרִיאת שְׁמֵעַ, לְכֻלָּם בְּשֵׁם יִקְרָא. זֶהוּ

שְׁהִנְחָלִים הוֹלְכִים שָׁם הֵם שָׁבִים לְלֶכֶת, מֵאַתֵּר
דְּאַזְלִין תַּמָּן חֲזָרִין בְּשְׁלִיחוֹתָא.

מֵרֹב אוֹנִים (ישעיה מ כו) דָּא בְּתַר עֲלָאָה, וְאַמִּיץ בַּח
דָּא חֲכָמָה, מֵאִי בַח דִּילִיָּה אִימָא עֲלָאָה,
אִישׁ לֹא נַעֲדָר אִיהוּ כְּלָלָא דְתַלְת סְפִירָן, מֵאִי אִישׁ
יְהו"ה אִישׁ מְלַחְמָה יְהו"ה שְׁמוֹ (שמות טו ג), אִישׁ א' **בְּתַר עֲלָאָה י' חֲכָמָה ש' שְׂרָשָׁא דְאִילָנָא דְאִיְהִי**
אִימָא עֲלָאָה תְּשׁוּבָה וְדָאִי, וְעוֹד מֵרֹב אוֹנִים דָּא
עֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא, אוֹנִים דִּילִיָּה נֶצַח וְהוֹד, וְאַמִּיץ
בַּח דָּא צְדִיק, אִישׁ לֹא נַעֲדָר יְהו"ה אִישׁ מְלַחְמָה,
וְהָא אֶתְמַר.

קָם סָבָא בְּתַר טוֹלָא דְרַבִּי שְׁמַעוֹן, וְאָמַר רַבִּי
רַבִּי, הֵאִי קָרָא חָבִי שְׁמַעְנָא לִיָּה, שְׂאוּ מָרוֹם
עֵינֵיכֶם, שְׂאוּ כְּמוֹ שְׂאוּ יְדֵיכֶם קֹדֶשׁ (תהלים קלד ב), **וְדָא**

לשון הקודש

שְׁהִנְחָלִים הוֹלְכִים שָׁם הֵם שָׁבִים לְלֶכֶת. מִמְּקוֹם שְׁהוֹלְכִים, לְשָׁם חוֹזְרִים בְּשְׁלִיחוֹת.

מֵרֹב אוֹנִים – זֶה בְּתַר עֲלִיּוֹן, וְאַמִּיץ בַּח – זֶה חֲכָמָה, מֵהוּ כִּחוּ? הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה, אִישׁ לֹא נַעֲדָר – זֶהוּ כָּלִל שֶׁל שְׁלֹש סְפִירוֹת. מֵה זֶה אִישׁ, יְהו"ה אִישׁ מְלַחְמָה יְהו"ה שְׁמוֹ? אִישׁ – א' בְּתַר עֲלִיּוֹן, י'

– זֶה הָעֲמוּד הָאֲמִצְעִי, הָאוֹנִים שֶׁלֹּו נֶצַח וְהוֹד, וְאַמִּיץ בַּח – זֶה צְדִיק, אִישׁ לֹא נַעֲדָר – יְהו"ה אִישׁ מְלַחְמָה, וְהִרִי נִתְבָּאָר.

קָם הִזְקֵן מֵאַחַר צִלוֹ שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְאָמַר: רַבִּי רַבִּי, כִּךְ שְׁמַעְתִּי אֶת הַפְּסוּק

קָדַשׁ יִשְׂרָאֵל לַיהוָה רֵאשִׁית (ירמיה ב ג), מָרוֹם דִּילִיָּה
 בְּתֵר עֲלָאָה, מִי אִימָא עֲלָאָה דְּבָרָא עֲלֵמָא בְּאֵלָה,
 מָאן אֵלָה, אֵלָה רֵאשִׁי בֵּית אֲבוֹתָם (שמות ו יד), וְאִינוּן
 תַּלְת אֲבָתָן, הַמוֹצִיא בְּמִסְפָּר צְבָאָם (ישעיה מ כו) אֵלִין
 צְבָא הַשָּׁמַיִם דִּאִינוּן נֶצַח וְחֹד, מֵאִי מִסְפָּר דְּלֵהוּן,
 אֵלָא מִסְפָּר וְחֻשְׁבוֹן דְּכֻלָּא דָּא שְׂכִינְתָּא עֲלָאָה,
 לְכֻלָּם בְּשֵׁם יִקְרָא (שם) דָּא שְׂכִינְתָּא תַתָּאָה, דֹּאֲתֹמַר
 לְמֹשֶׁה בְּגִינָה (שמות לג יז) וְאֲדַעְדָּ (דף 19 ע"א) בְּשֵׁם, מֵרֹב
 אוֹנִים (ישעיה מ כו), תְּהוּא דֹּאֲתֹמַר בִּיה (בראשית מח טז) וְיִדְגּוּ
 לְרֹב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ וְדָא צְדִיק, וְאִיהוּ אֲמִיץ כַּח
 אִישׁ צְדִיק, כַּח דִּילִיָּה אִיהוּ כַּח דְּעוֹבְדָא דְּבִרְאשִׁית,
 דֹּאֲתֹמַר בָּה (במדבר יד יז) וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כַּח אֲדֹנִי, לֹא
 נַעֲדָר מִשְׂכִּינְתָּא לְעֵלָם, וְהֵאִי וְהֵאִי כֻלָּא קְשׁוּט,
 שְׁבַעִין אַנְפִּין לְאוֹרֵייתָא.

לשון הקודש

יִקְרָא, זו השכינה התחתונה, שְׁנֵאמַר
 לְמֹשֶׁה בְּשִׁבְלָה וְאֲדַעְדָּ בְּשֵׁם. מֵרֹב
 אוֹנִים, אותו שְׁנֵאמַר בו וְיִדְגּוּ לְרֹב בְּקֶרֶב
 הָאָרֶץ, וְהוּא אֲמִיץ, כַּח אִישׁ צְדִיק,
 כַּח צְדִיק, כַּח שְׁלֹו הוּא כַּח שְׁלֹו מַעֲשֵׂה
 בְּרִאשִׁית, שְׁנֵאמַר בו וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כַּח
 אֲדֹנִי, לֹא נַעֲדָר מִהַשְׂכִּינָה לְעוֹלָם, וְהוּא
 וְהוּא הַכֹּל אֲמַת, שְׁבַעִים פָּנִים לְתוֹרָה.

הַזֶּה, שְׁאוֹ מָרוֹם עֵינֵיכֶם, שְׁאוֹ כְּמוֹ שְׁאוֹ
 יְדִיכֶם קָדַשׁ, וְזוה קָדַשׁ יִשְׂרָאֵל לַיהוָה
 רֵאשִׁית, הַמָּרוֹם שְׁלֹו בְּתֵר עֲלִיוֹן. מִי –
 הָאֵם הָעֲלִיוֹנָה שְׁבָרָא הָעוֹלָם בְּאֵלָה. מִי
 הֵם אֵלָה? אֵלָה רֵאשִׁי בֵּית אֲבוֹתָם, וְהֵם
 שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת. הַמוֹצִיא בְּמִסְפָּר צְבָאָם,
 אֵלֹו צְבָא הַשָּׁמַיִם שְׁהֵם נֶצַח וְחֹד, מֵה
 מִסְפָּר שְׁלֹהֶם? אֵלָא מִסְפָּר וְחֻשְׁבוֹן
 שְׁבַכְל, זֶה הַשְׂכִּינָה הָעֲלִיוֹנָה. לְכֻלָּם בְּשֵׁם